

پنجمین دوره نمایشگاه خوشنویسی «محفل عشق» با شرکت ۴۵ هنرمند مشهدی گشایش یافت

دختران خوشنویسی امروز، استادان فردای مشهد

الهام ظریفیان

نگارخانه رضوان در این روزها میزبان نمایشگاه خوشنویسی، محفل عشق، مربوط به آثار گروهی از هنرجویان دوره فوق ممتازی است که سال هاست زیرنظر مریم موسوی مشق می کنند. این پنجمین دوره از نمایشگاهی است که در پنج سال اخیر برگزار می شود و هفتاد اثر در آن به نمایش درآمده است. سری به نمایشگاه زدیم و با استادان و هنرمندان حاضر در آن گفت وگویی کوتاهی کردیم که در ادامه پیش روی شماست.

حضور چشمگیر خوشنویسان زن در مشهد مریم موسوی از سال ۱۳۷۴ تاکنون، مدرس انجمن خوشنویسان بوده است. او علاوه بر انجمن خوشنویسان، در آموزشگاه هنری خصوصی خود نیز به تربیت شاگردانش می پردازد. موسوی درباره نمایشگاه «محفل عشق» می گوید: تاریخ خلق تمام آثار مربوط به یک ماه اخیر و موضوع آن ها آزاد است. از اشعار شاعرانی مانند مولوی، فردوسی، سعدی، حافظ، هوشنگ ابتهاج، سیمین بهبهانی و قیصر امین پور در کتابت این آثار استفاده شده است. این هنرمند در ارزیابی اش از وضعیت خوشنویسی مشهد، به حضور چشمگیر خوشنویسان زن اشاره می کندومی افزاید: رشد خانم هادر خوشنویسی حتی در تعداد هنرمندانی که در این دوره به درجه استادی رسیده اند، مشهود است؛ چنان که شش استاد خانم از خراسان رضوی انتخاب شدند که این تعداد دو یا سه نفر بیشتر از میانگین کشور بود. در این نمایشگاه نیز ۳۵ نفر از هنرمندان خانم و بقیه از هنرمندان آقا شرکت کرده اند.

او با انتقاد از اینکه حمایت از خوشنویسی به ویژه ازسوی مسئولان بسیار کم است، می گوید: برگزاری نمایشگاه با ۴۵ هنرمند آن درحالی که تمام آثار به روز و جدید باشند، خیلی سخت است. با این حال هیچ حمایتی از من و شاگردانم نشده است. برای ایجاد یک تابلوی خوشنویسی، هزینه های زیادی به منظور تهیه قاب، کاغذ دست ساز و اجرای تذهیب صرف می شود. هنرمند دوست دارد اثرش دیده شود و خریدار داشته باشد تا بتواند روی اثر بعدی تمرکز کند. کمترین حمایت مسئولان، خرید آثار هنرمندان است. برگزاری کارگاه های هنری ازسوی مسئولان، می تواند به دیده شدن هنرمندان کمک کند. شهرداری تاکنون چندباری کارگاه هایی را در ایستگاه های مترو برگزار کرده است، ولی آن کارگاه ها در سطح هنرمندان درجه یک مشهد نبوده است.

موسوی ادامه می دهد: ازسویی در آموزش خوشنویسی نیز اغلب استادان دچار رکود شده اند که این رکود به نوبه خود به نبود حمایت برمی گردد. وقتی از استاد حمایت نشود، انگیزه اش را از دست می دهد. حقوق و مزایای یک استاد خوشنویس در انجمن، خیلی ناچیز است و به همین دلیل، استادان انگیزه ای برای برگزاری نمایشگاه ندارند. من هم که این نمایشگاه را برگزار کرده ام، به این دلیل است که آموزشگاه خصوصی دارم و همچنین از زندگی ام گذشته ام. همسر من هنرمند است و به همین دلیل، حامی من است، ولی همه چنین شرایطی را ندارند.

استادان آینده خوشنویسی مشهد، خانم ها هستند
نمایشگاه در اولین روز گشایش خود شاهد حضور جمع زیادی از بازدیدکنندگان است که البته اغلبشان از خود جامعه خوشنویسی هستند. مریم امام وردی، استاد خوشنویسی انجمن خوشنویسان مشهد، یکی از این بازدیدکنندگان است. او که خود در بیش از نود نمایشگاه گروهی شرکت کرده و پنج نمایشگاه انفرادی نیز برگزار کرده است، درباره پنجمین دوره نمایشگاه «محفل عشق» می گوید: کیفیت آثار نسبت به سال های گذشته خیلی بهتر شده است. می دانم که بسیاری از آن ها، سال هاست مشق خوشنویسی را ادامه می دهند. در این نمایشگاه تعداد زیادی اثر هنری زیبا می بینیم که دنبایی از احساس پشت شعرها، خطوط و طرح های تذهیب آن ها نهفته است. امیدارم غیر از جامعه هنری، دیگر اقشار جامعه نیز از آثار، دیدن و حتی خریداری کنند. این هنرمند نیز با تأکید بر حضور پرشمار و موفق خانم ها در عرصه خوشنویسی مشهد می گوید: در یک سال اخیر، نمایشگاه های خوبی در زمینه خوشنویسی برگزار شده است. اما باتوجه به ظرفیت هنری ای که مشهد دارد، می تواند خیلی بهتر از این هم باشد. اگر آثار فروش برون و برگشت مالی رقم بخورد، همه این ۴۵ هنرمند در سال های بعد می توانند نمایشگاه های انفرادی در سطح کشور برگزار کنند. استادان آینده مشهد، خانم ها هستند و شاهد برگزاری نمایشگاه های زیادی از آن ها در سال های آینده خواهیم بود.

هنرمندان خوشنویسی، سر ذوق آمده اند
رحیم نیکویی، دیگر استاد انجمن خوشنویسان مشهد، نیز ضمن بازدید از نمایشگاه، آن را یکی از بهترین نمایشگاه های خوشنویسی که در مشهد برگزار شده است، توصیف می کند و می گوید: کیفیت هرکدام از نمایشگاه های «محفل عشق» از نمایشگاه قبلی، خیلی بهتر بوده است که سیر پیشرفت هنرجویان این استاد را نشان می دهد. به نظر هنرمند شهرمن، وضعیت خوشنویسی در یکی دو سال گذشته خیلی بهتر شده است. او می گوید: استادان و هنرجویان، فعال تر شده اند و رغبت بیشتری به برگزاری نمایشگاه

کمدی با اخلاق و موقر

نگاهی به «زودپز»، فیلم جدید رامبد جوان

گفت مسیر مجزا و نوآورانه ای را در پیش گرفته که در تاریخ سینمای ایران ماندگار خواهد شد.

چالش های داستانی در پس زمینه تاریخی

داستان «زودپز» در حال و هوای دهه شصت روایت می شود، دوره ای که به خاطر سبک زندگی و فرهنگ خاص خود، مورد توجه بسیاری از فیلم سازان قرار گرفته و محبوبیت خاصی در میان مخاطبان دارد. فیلم ماجرای دو باجناب به نام های شاهین و سیروس را روایت می کند که به خاطر یک پدرزنشان در نتیجه ترکیدن زودپز، تصمیم می گیرند جنازه او را در محل اصابت موشک قرار دهند تا از مزایای «داماد شهید» بودن بهره مند شوند. این داستان به نوعی به کلیشه های موجود در سینمای کمدی ایران وابسته است و استفاده از یک زوج ایله، مرگ مضحک و تلاش برای پنهان کردن واقعیت، از الگوهای آشنا در این نوع فیلم ها به شمار می آید. «زودپز» سعی دارد بانوستالژی دهه هشتمی و خنده گرفتن بر اساس سبک زندگی مردم در آن دوران، مخاطب را جذب کند، بر همین اساس، نمی توان

پیدا کرده اند. می شود گفت هنرمندان سر ذوق آمده اند. نیکویی با اشاره به حمایت نکردن مسئولان از خوشنویسی می افزاید: هرچه تاکنون بوده، فعالیت خود جوش و مرارده خانواده هنرمندان با یکدیگر بوده است. انجمن نمی تواند به اندازه آموزشگاه های خصوصی، شهریه بگیرد و درآمدش، کفاف اجاره کلاس هایش را نمی دهد.

خوشنویسی؛ هنر در حال احتضار
محمد ملک، مدرس آزاد خوشنویسی، از دیگر بازدیدکنندگان نمایشگاه «محفل عشق» است. او برگزاری این نمایشگاه «در فضایی که هیچ کس به هنر فکر نمی کند» را غنیمت می داند و می گوید: در کف جامعه، مردم درگیر معیشت خود هستند. در این وضعیت کسی که وقت، معیشت و سرمایه می گذارد و اثر هنری تولید می کند، شایسته ستایش است. با این حال بازدیدکننده های این نمایشگاه ها، اغلب خود هنرمندان و خانواده هایشان هستند و مردم عادی حضور ندارند. وی می افزاید: رسانه ها و همچنین سازمان های مسئولی که متولی فرهنگ و هنر در جامعه هستند، باید مردم عادی را به بازدید از نمایشگاه های هنری ترغیب کنند؛ چراکه خوشنویسی هنر ملی ماست و اگر حمایت نشود، از بین می رود. به گفته ملک، وضعیت خوشنویسی در یک سال گذشته در مشهد، زیاد خوب نبوده است. او تأکید می کند: خوشنویسی در مشهد در حال احتضار است. زمانی می توانیم بگویم خوشنویسی سرزنده و جاری است که تعداد نمایشگاه ها در طول سال زیاد باشد. اما خیلی از نگارخانه ها اکنون برگزاری نمایشگاه خوشنویسی را نمی پذیرند. دلیلشان هم این است که نمایشگاه خوشنویسی بازدیدکننده ندارد. خوشنویسی دارد می میرد؛ مانند خیلی از هنرهای سنتی که به مرور از بین رفته اند و تنها اسمی از آن ها باقی مانده است. این درحالی است که مردم نوستالژی را دوست دارند؛ برای مثال می بینیم که چقدر از اقامتگاه های بوم گردی استقبال می کنند. مردم هنرهای قدیمی را دوست دارند و خوشنویسی هم هنر ملی ماست، ولی متأسفانه متولی مشخصی ندارد.

خریدوفروش آثار خوشنویسی در مشهد کم رونق است
تکتم اکبری عربانی، دیگر هنرمند حاضر در نمایشگاه است. او که درجه فوق ممتاز نستعلیق دارد و هنرجوی دوره استادی است، با سه اثر از اشعار اسماعیل خویی، سیاوش کسریای و حافظ در نمایشگاه شرکت کرده است. به باور این هنرمند، خوشنویسی بیشتر در میان خود خوشنویسان شناخته شده است تا مردم. او می گوید: وقتی با هنرمندان دیگر شهرها گفت وگو می کنم، متوجه می شوم که آن ها هنرمندان مشهدی به ویژه بانوان خوشنویس این شهر را می شناسند. اما خوشنویسی برای عامه مردم چندان شناخته شده نیست. عامه مردم با خوشنویسی آشنا نیستند و به یادگیری آن علاقه ندارند؛ شاید به این دلیل که خوشنویسی در مدارس به دانش آموزان آموزش داده نمی شود.

او می افزاید: خریدوفروش آثار خوشنویسی نیز در مشهد خیلی ضعیف است. ما از عامه مردم توقع خرید نداریم، ولی این انتظار را از مسئولان داریم؛ چراکه خوشنویسی هنر اصیل ایرانی است.

چالش های فنی و روایی

از سوی دیگر، فیلم از برخی ضعف های جدی رنج می برد. شخصیت های فرنگیس و ولی تقریباً به کار قصه نمی آیند و بار کمدی خاصی به فیلم اضافه نمی کنند. درحالی که جلوه های بصری فیلم جذاب و نظریکیر است. جلوه های میدانی خام به نظر می رسند و طراحی گرم و لباس نیز به گونه ای اغراق آمیز است که از واقع گرایی دور می شود و از خط بیرون می زند. علاوه بر این ها، فیلم یک روکش واقع گرایانه دارد؛ در حالی که در موقعیت های مختلف به فانتزی خاصی متمایل می شود که قبلاً در آثار رامبد جوان دیده بودیم. مثلاً حمل جنازه در خیابان به سهل ترین شکل ممکن و بدون اینکه کسی متعزز شود، صورت می گیرد یا تدارک یک مرگ و یک انفجار صرفاً به واسطه زودپز کمی خارج از دایره واقع گرایی به نظر می رسد. در بخشی دیگر از متن، فیلم دوربین صداسیما، نه تنها تمام نمی شود، بلکه خود دوربین هم از انفجار سالم بیرون می آید که این موضوع هم در قاب روایی «زودپز» پذیرفتنی نیست.

در نهایت، «زودپز» اما یک کمدی گرم و تروتمیز است که با وجود برخی نواقص، می تواند در زمره بهترین کمدی های سال های اخیر ایران قرار بگیرد. این فیلم با رعایت ادب و دقت در مواجهه با موضوعات حساس، می تواند دلپذیر و سرگرم کننده باشد.

مزایای ویژه
با این حال، «زودپز» مزایای خاص خودش را هم دارد. رعایت ادب و دوری از شوخی های ناسالم، شرافت و وقاری قابل توجه به این اثر بخشیده و این امکان را فراهم می کند که تماشاگران به همراه خانواده خود به تماشای آن بنشینند. نکته جالب اینجاست که کمدی در این فیلم بیشتر از توالی اتفاقات و موانع طراحی شده توسط نویسندگان ناشی می شود تا از بداهه پردازی بازیگران. این موضوع باعث شده که ریتم فیلم در اکثر دقایق ثابت باشد و افت و خیزهای کمی در آن به چشم بخورد.

یکی دیگر از ویژگی های جالب «زودپز»، برخورد با موضوع شهید و تقدس آن در فرهنگ ایرانی است. رامبد جوان و همکارانش نشان می دهند که حتی می توان با موضوعات حساس و به ظاهر دشوار نیز شوخی کرد. البته اگر این کار با دقت و احترام انجام

تماشاخانه

اجرای «شکار» در پردیس تئاتر مستقل

نمایش «شکار» از ۱۲ آبان ساعت ۱۹:۴۵ در پردیس تئاتر مستقل روی صحنه رفته است. این نمایش به کارگردانی امیرحسین چلوی است. حسام احمدیان، زهرا بیضایی و امیرحسین چلوی به ایفای نقش می پردازند.

اخبار هنری مشهد

راه یابی فیلم کوتاه از مشهد به جشنواره میراث فرهنگی

فیلم کوتاه «سیاه ماهی» به کارگردانی سعید ولی زاده، فیلم ساز مشهدی که در باشگاه فیلم رویش مشهد تولیدشده است، به سومین جشنواره چند رسانه ای میراث فرهنگی شیراز راه یافت. این فیلم داستان نبرد یک سیاه ماهی را در دل میراثی کهن روایت می کند و با محوریت حفظ و احیای آثار فرهنگی و تاریخی، توجه هیئت انتخاب جشنواره را به خود جلب است. سعید ولی زاده، کارگردان این فیلم، در گفت وگو با خبرنگار ما، درباره داستان فیلم گفت: این اثر ملی به میراثی از دست رفته، یعنی یک قنات چند هزارساله که به دلیل وقوع زلزله خشک شده است، می پردازد؛ البته هنوز در بخش هایی از این قنات، آب در جریان است، اما قسمت های زیادی به کلی خشک شده است. ما برای ساخت این فیلم، تحقیقات میدانی گسترده ای انجام دادیم و از بخش های مختلف قنات برای فیلم برداری استفاده کردیم؛ هرچند لوکیشن ها، چالش ها و ناامنی هایی داشتند که کار ضبط را دشوار می کرد.

فیلم کوتاه «کاش»، آماده نمایش شد

فیلم کوتاه «کاش»، به نویسندگی و کارگردانی پرستش سلطانی و تهیه کنندگی سعیدرضا ذوالفقاری، پس از طی مراحل فنی، آماده نمایش و پخش جهانی شد. این فیلم کوتاه در روستای خشت شهرستان کلات نادری

خراسان رضوی فیلم برداری و از اهالی همین روستا به عنوان بازیگران نقش اصلی و فرعی اثر، استفاده شده است.

در خلاصه داستان «کاش» آمده است: «مادر سه کودک در یک روستای کوچک، تصمیم می گیرد به بزرگ ترین حسرت زندگی اش پایان دهد، حسرتی که برای دیگران، حتی فرزندانش، قابل درک نیست.» صغری فانی، غلام حسن فرخی، زهرا دهقان، ابوالفضل شاهی و مریم پیروی، بازیگران این فیلم کوتاه هستند.

چارسوق هنر

«سوجان» به شبکه یک رسید

سریال «سوجان» به نویسندگی فریدون حسن پور و کارگردانی حسین تبریزی از شنبه ۱۹ آبان هرشب ساعت ۲۲:۱۵ روی آنتن شبکه یک تلویزیون می رود. «سوجان» که در صداوسیما

مرکز گیلان تولید شده است، روایت زندگی دختری به نام سوجان در بطن ماجراییی خانوادگی و عاشقانه است که نگاه جامعه شناسانه ای به تحولات سیاسی اجتماعی ایران در قرن معاصر دارد.

قصه ای که در دل جنگل های سرسبز شمال ایران روایت می شود، بهزاد فراهانی، سیما تیرانداز، بهنام تشکر، ثریا قاسمی، محمدرضا اکبری، رضا توکلی، مهدی صباپی، رامین راستاد، حمیدرضا نعیمی، مهران رجبی و نسرين نکيسا در این سریال بازی می کنند.

پخش فصل جدید «پانتولیک» از تلویزیون

تلویزیون از آغاز فصل جدید مسابقه «پانتولیک» با اجرای محمدرضا گلزار در روزهای آینده خبر داد. به گزارش ایسنا، فصل دوم «پانتولیک»، برنامه ای در حوزه مسابقه و سرگرمی، به زودی از شبکه ۲ سیما آغاز می شود. «پانتولیک» برنامه ای در حوزه مسابقه

و سرگرمی با محوریت بازی پانتومیم است که با اجرای محمدرضا گلزار از تلویزیون پخش شد. این بازیگر پیش تر در سال ۱۳۹۷، اولین حضورش در یک تلویزیون را با اجرای مسابقه «برنده باش» تجربه کرد؛ هرچند تعطیلی ناگهانی این مسابقه و خروجش از جدول پخش به دلیل شائبه های مطرح شده، پایان خوشایندی را برای آن رقم زد.